

MŪSU LIETUVA

NR 28 (1867) SEMANÁRIO - 1984 LIEPOS - JŪLHO 19 D. - Cr\$. 300,00 - Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - 03124 SÃO PAULO, Tel.273-0338

Garbingų didvyrių DARIAUS-GIRĖNO skrydį ir tragišką mirtį prisimenant

NAIKINTI AR SAUGOTI?

Lietuvių pėdsakai įvairiuose laisvojo pasaulio kraštuose yra gana žymūs, ypač ten kur yra įsikūrę didesni jų skaičiai. Daugiausia tų pėdsakų yra JAV-se, nes ten gyvena daugiausia lietuvių išeivių. Nemažai tų pėdsakų yra P. Amerikoje, kur daug lietuvių apsigyveno po I D. karo. Kiek mažiau išeivijos pėdsakų yra Britanijoje, Kanadoje, Australijoje, nes ten įsikūrė mažesni skaičiai tautiečių. Daug lietuviškų pėdsakų palikta Vokietijoje stovykliniais laikais, bet jie buvo trumpalaikiai, nes Vokietija anuomet buvo tiltas į platesnį pasaulį — užjūrius. Pastovūs ir išliekantys pėdsakai liko ir tebelieka tuose kraštuose, kur lietuviai pastoviai apsigyveno ir pasijuto esą antroje tėvynėje. Ten jie sukūrė įvairių vertybių daugelyje sričių. Praktinio gyvenimo vertybės, jų sukurtos, pasitaro navo gyvenamojo krašto gerovei, įsiliejo vietos gyvenimui ir nepaliko ženklo, kad tai lietuvių įnašas. Pvz. mūsų architektai, inžinieriai, rangovai yra pastatę daugybę mokyklų, šventovių, įvairių rūmų, įmonių ir t.t., bet tai dalykai, kurie

yra vertingi, tačiau lietuvių tautos kultūron neįeina. Tai praktinis lietuvių atėvių įnašas gyvenamajam kraštui, bet ne lietuviškajai kultūrai. Tai sritis, kur lietuvių pėdsakai gana žymūs, tačiau jie dingsta bendroje srovėje.

Yra betgi sričių, kuriose lietuvių pėdsakai gali būti išsaugoti savajai tautai. Tokios sritys yra humanistinės, kultūrinės, meninės. Jose sukurtos vertybės nebūtinai tenka gyvenamajam kraštui. Net ir tais atvejais, kai pvz. rašytojas kuria gyvenamojo krašto kalbą, pasitarnauja abiem kraštams — savo kilmės ir gyvenamajam. Toks buvo pvz. Oskaras Milašius, rašęs prancūzų kalba. Jeigu išeivis rašytojas kuria gimtąją savo kalbą, išlieka vien savo tautoje. Toks yra Česlovas Milašius, rašantis lenkų kalba. Kiek kitaip yra su tais kūriniais, kur žodinė kalba nėra reikalinga, pvz. dailės srityje. Čia dailininkas ir jo kūriniai gali išlikti savoje tautoje, jeigu su ja yra susijęs savo kūrybinėmis gijomis, bet gali ir susvetimėti, jei nutrūksta dvasiniai saitai su savąja tauta. Pagaliau kaip ten bebūtų, išeivijos lietuviai yra sukūrę daug įvairių kultūrinių vertybių, reikšmingų visos tautos

kultūrai. Bet tos vertybės yra taip išblaškytos, kaip ir patys išeiviai. Jų rasi beveik visuose pasaulio žemynuose. Kyla klausimas kaip tas vertybes surinkti, išsaugoti, kad nežūtų ir nenuskurdintų tautos? Problemos nebūtų, jei turėtume laisvą, nepriklausomą Lietuvą. Jon savime plauktų tos vertybės, ją turtintų ir atrastų saugią pastogę ateičiai. Deja, tuo tarpu ši galimybė yra užblokuota. Tenka jieškoti kitų išeivių laisvojo pasaulio kraštuose.

Norint išsaugoti išeivijos sukurtas vertybes, reikia organizuoti savas saugyklas. Be jų sunyks kultūrinės mūsų vertybės — knygos, paveikslai, dokumentai, archyvinė medžiaga, rankraščiai, tautodailės dirbiniai, audiniai, nuotraukos, laikraščiai, žurnalai ir t.t. Laimei, užuomazgos tokių saugyklų yra: tai Alkos muziejus Putname, meno galerijos Čikagoje, Pasaulio lietuvių archyvas. Tai geri užmojai, bet toli gražu nepakankami. Juose gali tilpti tik tai maža dalis kultūrinių išeivijos vertybių. Be to, minėtosios saugyklos yra JAV-se, kurioms rūpi visų pirma savojo krašto lietuvių vertybės. Tokias ar panašias sau-

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 15.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 20.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr. 1.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124

São Paulo – Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 300,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 30.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 30.000,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

POGRINDŽIO BALSAS

Prieš 12 metų, t.y. 1972 kovo 19, pasirodė pirmasis Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos numeris. Tai yra tikrai istorinė diena lietuvių tautai.

Iki tų metų okupuotoje Lietuvoje visas gyvenimas buvo tiesiog troškimas. Viskas riedėjo į pražūtį. Reikėjo gelbėtis, gelbėti savo lietuviškas tradicijas, savo religiją, Bažnyčią. Ir tie nežinomi bevardžiai idealistai, pirmieji redaktoriai, pasirinko tokią formą – Kroniką, rašyti tik faktus, kaip persekiojamas žmogus, kaip jie kenčia dėl savo religinių įsitikinimų.

Tokioje sistemoje, kur toks saugumas, kur milžiniški pinigai skiriami šnipinėjimui, terorui, ateizmo propagandai. Kronika sugebėjo sukrėsti visą gyvenimą. Net tokios galybės nepajėgė jos sustabdyti. Ji jau eina 12 metų. Jau pasirodė 62 numeris. Ir kiek tai reikėjo slaptumo, pasiaukojimo, ryžto, kad Kronika nesustotų ir išsilaikytų.

Jos poveikis buvo neapsakomai didelis. Pirmiausia ji paveikė visą pavergtą tautą ir įkvėpė drąsos, pasitikėjimo. Išvaikė gyvenimo sutižimą ir grąžino

gyklas privalėtų turėti kiekvienas kraštas, kur gyvena didesnis būrys lietuvių. Pvz. Kanadoje yra apie 25.000 lietuvių. Yra sukurtas daug kultūrinių vertybių, bet nėra jokios visuomeninės saugyklos ar etnografinio muziejaus, kur tos vertybės galėtų būti saugomos. Valstybiniai muziejai bei archyvai gali pasitarnauti tikrai maža dalimi. Yra nemažai pavienių asmenų, turinčių vertingurinkinių, kurie su savininkų mirtimi gali iškeliauti į šiukšlynus. Dabar yra laikas susirūpinti esamo kultūrinio turto apsauga, nes nakinimo grėsmė artėja ir didėja. Palikti jį sunaikinimui reikštų kultūringos mūsų visuomenės nekultūringumą, netgi barbariškumą. Veikti reikia jau dabar, kol vyresnioji karta tebesaugo turimas kultūrinės vertybes. Kultūrinių sričių darbuotojai turėtų tai matyti.

"Tėviškės Žiburiai"

idealizmą. Užaugo nauja herojų karta, kuri nesibijo nei kančių, nei kalėjimų, kuri viešai eina ir kovoja dėl savo religinių įsitikinimų.

Kronika nepaprastai palietė jaunimą ir jį sugrąžino prie religijos. Ką duoda ateistinis jaunimas, tik nelaimės tautai neša, o idealistinis jaunimas – susidrausminęs, nori matyti šviesią ir blavią tautos ateitį.

Kronika padarė ir kitus – imti ir leisti pagrindžio spaudą. Ir eina Aušra, Lietuvos Ateitis ir kita. Ir viso jau yra 15 pagrindžio laikraščio. Ar tai nėra lietuvių tautos dvasinė jėga?

Kronikos reikšmė yra didelė ir už Lietuvos ribų esantiems lietuviams. Čia pirmą kartą užjūrio lietuviai galėjo taip efektyviai padėti kraštui. Kronikos Lietuvoje sunkiai sklinda, bet jos patenka į Vakarus ir tuoj yra skaitomos per radiją. Radijo bangomis Kronikos ir kiti laikraščiai grįžta į Lietuvą ir ten padaro savo.

Atėjusi pagrindžio spauda vaizdžiai parodė kokiose sąlygose ten gyvena dabarties žmogus, ką jis turi iškentėti. Jam reikalinga pagalba. Ir tą pagalbą suorganizavo laisvo pasaulio lietuviai.

Jų sumanumo dėka Kronika yra verčiama į kitas kalbas, leidžiama atskirais sąsiuviniais, tomiais. Ir toji medžiaga mielai sklinda, pasiekia tolimiausius kraštus. Per visą pasaulį nuaidėjo Kronikos herojai – Nijolė Sadūnaitė, kun. Alfonsas Svarinskas, kun. Sigitas Tamkevičius ir kiti.

Taip Kronikos padėjo ir Lietuvos bylai, nuolat ją palaikė aktualią ir degančią. Taip daug kur susidarė rateliai, kurie kaip tik rūpinasi lietuvišiais politiniais kalniais, rūpinasi Lietuvos likimu.

Kronika pasuko lietuvių tautos gyvenimą kitu keliu – į šviesesnę ateitį, į gilesnį religingumą, į gilesnį tautiškumą. Kronika išgarsino Lietuvos reikalus pasaulyje ir surado naujų draugų.

Lenkiame galvas prieš visus idealistus redaktorius, žinių rinkėjus, kurie, rizikuodami savo laisve, taip ištvėringai leidžia Kroniką ir kitą pagrindžio spaudą. Kilnių jūsų žygių tauta neužmirš.

Darbininkas

AUSTRALIJA

Australija nepripažįsta Pabaltijo
įjungimo į Sovietų Sąjungą

Australijos ministeris pirmininkas Robert Hawke biuletenio Baltic News kovo numeryje paskelbė sveikinimą lietuvių ir estų bendruomenėms jų nepriklausomybės švenčių proga, kuria-
me jis rašo: "Aš norėčiau šia proga pakartoti, kad Australijos vyriausybė nepripažįsta de jure Pabaltijo valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą. Tokia mūsų laikysena rodo, kad mes tebesame įsipareigoję remti Jungtinių Tautų Chartos principus bei tikslus ir taikos bei laisvės reikalą visame pasaulyje".

"Mes vertiname jūsų bendruomenių jnašą į mūsų daugiakultūrinę visuomenę", tešia ministeris pirmininkas. "Kultūrinis pliuralizmas priklauso nuo visų pagarbos kitų grupių politiniams, religiniams ir kultūriniais siekiams mūsų bendruomenėje. Australijos vyriausybės politika siekia puoselėti žmogaus teises Australijoje, mūsų srityje, ir visame pasaulyje".

Mūsų Pastogės birželio 11 d. numeryje rašoma, kad ministeris pirmininkas Hawke priėmė pabaltiečių delegaciją. Pareiškęs, jog jis esąs gerai susipažinęs su pabaltiečių byla ir jų kraštų tragedija, Hawke pabrėžė, kad jo vyriausybė visuomet ir visur palaikys žmogaus teisių įgyvendinimo principus. Tą pačią dieną pabaltiečių atstovai pietavo su 20 australų parlamentu.

Vienas iš svarbiausių Baltų Tarybos (Baltic Council of Australia) tikslų yra praveisti Australijos Parlamente rezoliuciją apie Pabaltijo kraštų apsisprendimo teisę ir žmogaus teisių įgyvendinimą juose. Šią rezoliuciją paremti žadėjo ir darbiečių, ir liberalų atstovai.

(ELTA)

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO

DR. JONAS NIGIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206

V. Prudente – Fone: 273-6696

JAKATAN
ENGINEARIA TOPOGRAFICA S/C LTDA.

Alameda Jaú, 1863 - Apto 32 -
Fone (011) 853-2107

ERRA

Halina Mošinskienė

KAD NEBŪTŲ GRAUDU

tikrai darosi linksma, kai žilagalvis sėnas imigrantas tyčiojasi, kad S. Paulyje yra įsteigti PUC lietuvių kalbos kursai, Pasaulio Lietuvio leidiny pavadinta "Lietuanistikos katedra" kai mes neturime nei pradžios mokyklos "šeštadienių".

Taip, mes turime PUC kursus su gražia grupe 22 subrendusių "lietuviukų" norinčių išmokyti lietuvių kalbą. Jų tarpe yra ir motinos ar tetos, reiškia – tam kursui galėtų ir žilagalvio senuko šeimos bent dalis dėmesio atkreipti.

"Šeštadienių" ar kt. dienų mokykloms vieta visada rasis, jei patys Lietuviai Tėvai to pageidaus. Kol kas niekas tuo klausimu neišsitarė, išskyrus senųvą po- ną imigrantą, kuris, nei nežinau ar turįs mažamečių anūkų. Man mokytojaujant liet mokykloje 1956 – 1965 metais, teko iš tėvų tokia labai charakteringa pastaba, kai atėjau pas tėvus atsiklausti, kodėl mokinys nelanko pamokų:

"Ko taip rūpinies svetimais vaikais, a savų neužtenka?" – Anuo metu man neužteko savo ketvertuko, ne. Mes namuose kalbėjome lietuviškai, mano vaikai lankė pamokas V Zelinoje Seserų Pranciškiečių mokykloje ir gimnazijoje

– jų buvo gausa.

Mano mokinių pirmūnė – Liucija Jodelytė Butrimavičius, baigusi universitetą, šiandieną yra lietuvių kalbos dėstytoja PUC. – Mažytė Nilza Guzikauskas, visada būdavo pirmūnė savo drąsumu ir iš tėvelių paveldėta kalba. Šiandieną jina yra studentė siekianti doktoratą.

Jei šiandieną lietuviai tėvai nenori bendravimo su lietuviais savo vaikų – jų reikalas.

Iniciatyva eina savaime iš pačių tėvų ir jų pageidavimų – Kartais duodi šuolį ir pasiseka – taip įvyko su PUC. Žinoma, kritikos gausa. Bet įvyko – faktas liko faktas. Kursas tęsis toliau, po atostogų bene 18/VII ir vėl tęsime kiekvieną šeštadienį nuo 9 iki 12 valandos. Ar dėl to kam nors apsunkinsime galvą: – Abejoju.

Mano nuoširdus patarimas – senam žmogui gyventi praeitimi. Jei jos neturėjai – tylėk. Jei ką turi pasakoti, pasakok, bet neardyk savitarpio bendruomenės nuotaikų. Savo vardu steig vaikų darželius, mokyk léles, surink mokytojus – lengviausia yra prikaišioti "pagalius į ratus", kai pats tupi paunksmėje.

Stebiuosi ir atsistebėti negaliu, kad per tiek ilgų imigracijos metų lietuviai

su lietuviu nesusikalba. Kodėl? – Nes kiekvienas ieško savęs ir neranda, nes Lietuva lietuviams Brazilijoje yra "hobby". Nes Lietuvą reikia mylėti ir šiandieną kokia jina bebūtų, mūsų dainų, mūsų mylimo ilgesio žemę – Lietuvą Tėvynę mūsų.

KAZIMERINĖS PAMALDOS UŽ LIETUVĄ CASA VERDE, SP.

PIRMĄ KARTĄ – KARTU SU BRAZILAIS – PAMALDOS UŽ LIETUVĄ ĮVYKS (N. SRA. DAS DORES PARAPIJOS BAŽNYČIOJE) RUGPIŪČIO (AGOSTO) 5 DIENĄ, PIRMĄ MĖNESIO SEKMADIENĮ, 10,30 VALANDA, RUA LUCILA, KUR LIETUVIAI JAU YRA ĮPRATĘ TURĖTI KAS MĖNESĮ ATSKIRAI – VIEN TIK JIEM – PAMALDAS.

VISO SANTANA - BAŽNYTINIO RAJONO, TAI YRA, CASA VERDE, MANDAQUI, SANTANA, TREMEMBÉ, TUCURUVI IR VILA MARIANA, BAŽNYTINIŲ SEKTORIŲ LIETUVIAI KVIEČIAMI PAMALDOSE DALYVAUTI.

VENEZUELA

ELTOS leidinys apie Lietuvą Venecuelos spaudoje

Kovo mėn. iš spaudos išėjo naujas ELTOS leidinys ispanų kalba, *Litua nia en la Prensa de Venezuela* (Lietuva Venecuelos spaudoje). Šis didelio formato 65 p.p. straipsnių rinkinys paruošė Venecueloje gyvenanti Jūratė Statkutė-Rosales.

1980-1984 m. bėgyje pasirodžiusių straipsnių pagrindinės temos Lietuvos okupacija, masinių išvežimų sukak- tūvės, kun. Svarinsko ir Tamkevičiaus įkalinimas. T. Venecuelos spaudos konferencija, ir kt. Leidinys jau platina mas įvairiose Pietų Amerikos šalyse (ELTA)

Mauricio Bendoraitis ir Ivani Popic susituokė Šv. Juozapo Bažnyčioje Villa Zellinoje birželio 20 dieną. Nuotraukoje matosi jaunavedžiai bažnyčioje, kuriuos išleidžia "Nemuno" sokių grupės šokėjai apsirengę tautiniais rūbais ir laikydami lietuviškas juostas. Nuotrauka: S. Zalatorės

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Dra. HELGA HERING

MÉDICA GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

ATEITININKŲ ŽODIS

ŽVAKĖ

Stebiu degančią žvakę. Ugnis tarpina vašką. Vaškas tirpsta ir dega-nyksta.

Jeigu ugnis neges; vaško tuoj nebus. Vaškas reikalingas ugniai palaikyti. Pasisaigis vaškas, užges ir ugnis.

Man pradėjo atrodyti, kad taip yra ir gyvenime. Vaškas yra žmonė

Ugnis — meilė

Deglys — gyvenimas, laikas.

Jeigu meilė yra tikra, tai ji kaip ugnis, kaip samrki ugnis.

Ji pakeičia, net perkeičia, žmones, labai trumpu laiku.

Jeigu meilė nestipri, tai ilgiau užtruks vašką išstarpinti. Jeigu meilė netikra, jos įtakoje žmonės nepersikeičia. Meilė pakeičia žmones, kaip ugnis vašką.

Jeigu ta žvakė užges, tai ir žmogaus gyvenimas bus užgesęs. Gyvenimas liks be jokio grožio ir be džiaugsmo. Bet taip pat matau, ir tai yra mano gyvenimo viltis, kad degliui baigiantis, vaškas, rodos, kovoja, kad deglys neužgesų. Žvakė jau nebėr. Ugnis dar dega.

Bet mes žinome, kad ten buvo žvakė; žinome kad ugnis sutirpdė, perkeitė vašką.

Meilės stiprumas yra tai, kad ji priklauso nuo žmogaus. Meilės nesunaikina laikas, meilės jėga nenugalima. Juo vaškas greičiau tirpsta, juo deglys labiau dega, tuo ugnis būna didesnė.

Aš tik nežinau, kaip padaryti, kad tas deglys greičiau degtų ir aš galėčiau didesne meile pagyventi. Ir tai yra mano gyvenimo rūpestis...

Douglas Saldys

KO TRŪKSTA ATEITININKŲ VEIKIMUI

Ateitininkų organizacija gimė seniai (jau greitai švęs 75 metų sukaktį). Ji stipriai veikia Šiaurės Amerikoje (JAV ir Kanadoje). Pietų Amerikoje tik Brazilijoje ateitininkai veikia, kaip organizacijas vienetas.

Prieš keliolika metų ateitininkai Brazilijoje buvo stipriausia — gausiausia lietuviško jaunimo grupė.

Šiandien mūsų nėra daug. Laikas bėga, vieni pradeda dirbti, kiti veda — išteka ir neranda laiko dalyvauti organizacijoje. Nors šios priežastys nėra labai pateisinančios bet taip atsitinka.

Tačiau jei dalis jaunimo iš veiklos pasitraukia, kiti turėtų užpildyti jų vietas. Tačiau taip neatsitinka. Sunku surasti jaunuolį norintį dalyvauti organizacijoje. Gal būt dėlto, kad mes kal-

bame lietuviškai, kad tarp kitų temų svarstome ir religinius klausimus. Tačiau tas turėtų tik pritraukti. Juk labai retai galima rasti, kur galima kalbėti ir svarstyti lietuviškai. Tiek tėvama, kuri, vaikai, bent kiek susikalba lietuviškai, tiek jaunimui, turėtų rūpėti šia proga pasinaudoti. Tai proga pasitobulinti savo kalboje, pažinti papročius, susidomėti lietuvišku ir katalikišku gyvenimu. Reikia tik norėti pasinaudoti.

Robertas Jonas Saldys

BRAZILIJOS ATEITININKŲ SITUACIJA (PADĖTIS)

Noriu parašyti keletą žodžių apie ateitininkų padėtį čia Brazilijoje.

Paskutinis susirinkimas buvo visai neskaitlingas. Esame maža grupė ir jei dar neateina visi, tai sunku ką nors didesnio padaryti. Blogiausia, kad ne visi tai jaučia ir supranta.

Ateitininkai yra graži grupė, mano supratimu geriausia lietuviška grupė. Geriausia kad savo veikimu apima religinę, tautinę ir kultūrinę sritį.

Man atrodo, kad reiktų įsteigti jaunėnių grupę. Šita yra nelengva, mes neturim jaunesnių vaikų, kalbančių lietuviškai. Mano manymu, pradžia reiktų įsteigti lietuvišką šeštadieninę mokyklą. Mokykla mokintų ne tik lietuviškai, bet ir supažindintų su ateitininkų idealais, tuos, kurie norėtų priklaustyti.

Svarbu, kad tėvai vestų vaikus į lietuvišką veikimą ir jiems padėtų būti lietuviais namuose. Gaila, kad tie jaunuoliai, kurie galėtų priklausyti ateitininkams, nepriklauso; dar labiau gaila, kad tie, kurie priklauso, nevisuomet supranta reikalą veikime dalyvauti ir taip dalyvaujančių skaičius mažėja.

Man atrodo, kad ateitininkų organizacija nėra nei labai žinoma, nei labai pažįstama mūsų kolonijai. Yra žmonių, kurie iš viso nežino, kad ji egzistuoja. Reiktų, kad mūsų organizacija būtų labiau pažįstama. Kad žmonė žinotų, kad ji yra ir ką veikia. Tam reiktų panaudoti visus lietuviškus susibūrimus.

Jeigu tai padarytume, gal atsirastų naujų narių. Žinau, kad p sakyti lengva, o padaryti sunku. Bet jei visi norėtų, daug kas pasikeistų. Reikia pradėti. Reikia norėti.

Ona Paulė Tatarūnaitė

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

LIETUVIO KATALIKO KRYŽIAUS KELIAI SOVIETINĖJE ARMIOJE

Robertas Grigas buvo pašauktas į rusų kariuomenę. Kadangi kariuomenės priesaikoje reikalaujama prisiekti ištikimybę komunistų partijai, Robertas atsisakė tą priesaiką daryti motyvuodamas, kad kataliko sąžinė jam neleidžia prisiekti ištikimybės bedieviškai komunistų partijai. Čia prasidėjo jo vargai. Karininkai jį mušė ir kareivius skatino mušti, laikė kalėjime, kalino karceryje ir t.t. Čia duodame to kančios kelio tolimesnį aprašymą.

Vėliau vyr. Lt. Džiuzupov, perkeldamas Robertą į 4-tą kuopą (prieš tai jis tarnavo 1-je kuopoje, kur ir gaudavo labai daug niekuo neišprovokuotos pylos), palengvino jam gyvenimą. Dabar sovietų vergas-kankinys per dieną gaudavo reguliariai 5-10 smūgių. Plytų foramavimo ceche ir darbo sąlygos buvo normalesnės. Bet dar nepaėjęs skausmui krūtinėje, pasireiškė bendras nusilpimas. Į nusiskundimus buvo atsakyta, kad trūksta žmonių, pakeisti nėra kuo, p planą vykdyti reikia. 1982 m. liepos 31 d. į Badamą atvyko 1902 atskirojo statybinio techninio bataliono vadas papulkininkas Akmataliev daryti apžiūros. Pasikvietęs Robertą į kanceliariją, jis labai nustebo, kad TSRS dar yra tikinčiųjų. Aukštas kariškis, plūsdamas kareivėlių necenzūriniais žodžiais, netyčiom priminė ypatingojo skyriaus darbuotoją kpt. Siniajev, kuris kiek anksčiau, pasikvietęs pokalbiui, labai mandagiai aiškino, kad Čimkento pulkininkai neturėjo teisės keikti kareivį, né niekinti religiją. Jis žadėjo įrodyti, kad tokie žmonės nėra partijos veidas ir partijos esmė ir kad partija aplamai sveikas ir visuomenei reikalingas organizmas. Robertas atsakė, kad iki šiol partija terodė jam tokį veiką, kokį parodė minėti pulkininkai, ir čia pat atmetė prašymą bendradarbiauti. Ir štai dabar partijos atstovas vėl atsisuko į jį įprastiniu — neapykantos iškreiptu veidu. Atsisakius skaičiuoti priesaiką, jis tebeplūsdamas pažada sušaudyti Roberto tėvus, nuteisti Lazdijų karinį komisarą, kad laiku nedemaskuoja "banditų", o asmeniškai Robertą perduoti KGB organams.

Bus daugiau

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos
SKYDELIOUS su grandinėlėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

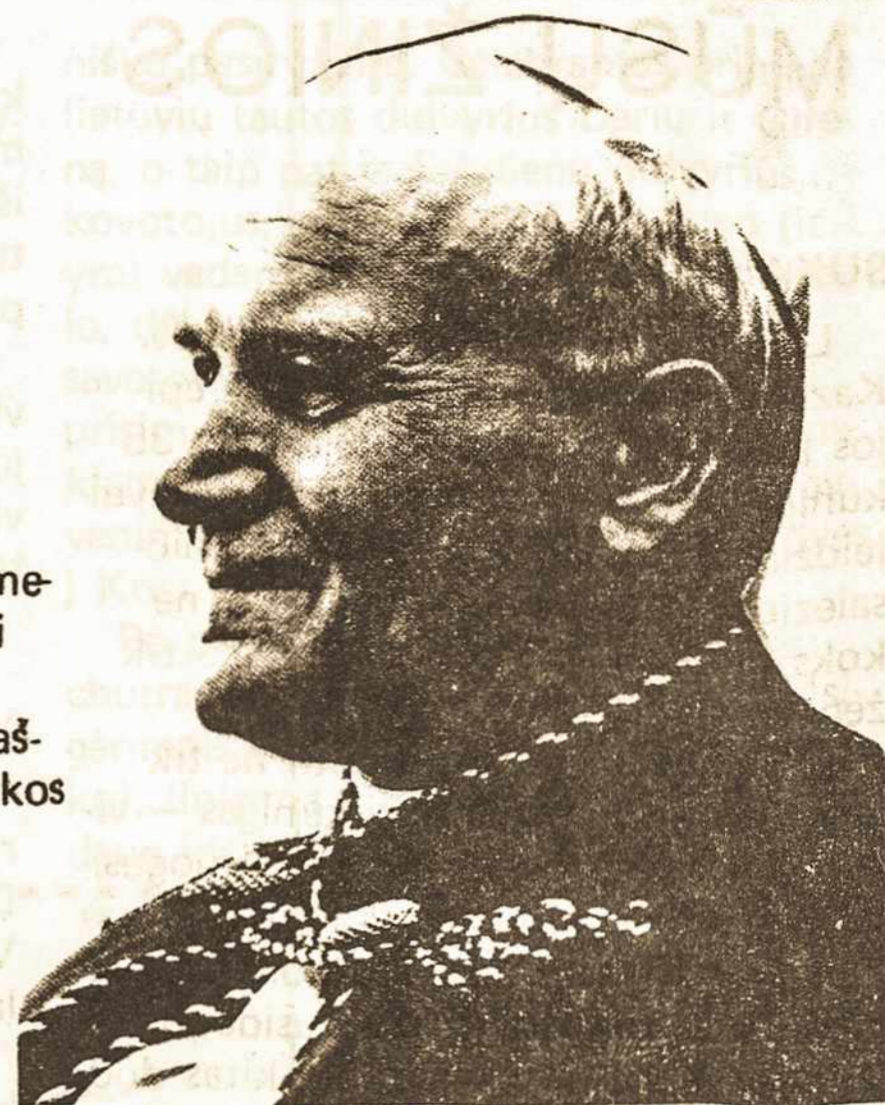
MŪSŲ ŽINIOS

ŠVENTASIS TĒVAS BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENEI

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės p-kas, p. Alf. D. Petraitis, pasiuntė sveikinimus Šv. Tėvui Jo Šventenybės gimtadienio (gegužės 18 d.) proga, dėkoda mas taip pat Brazilijos lietuvių vardu už pravestas iškilmes Romoje šv. Kazi-

miero Jubilėjinių Metų atidarymo metu ir už nublatinį tėvišką rūpinimąsi Lietuva ir lietuviais.

Šv. Tėvas teikėsi atsiųsti, per Apaštalinę Nunciatūrą Brazilijoj, šį padėkos laišką su palaiminimu:

Joannes Paulus pp II

SECRETARIA DE ESTADO

N. 132.500

VATICANO,

4 de Junho de 1984

Ilustríssimo Senhor

A delicada expressão de cumprimentos e votos que dirigiu ao Santo Padre João Paulo II, pela passagem do Seu aniversário natalício, mereceu-Lhe o melhor apreço.

É-me grato satisfazer à incumbência: de vir exprimir o reconhecimento do Sumo Pontífice pela atenção e pelas palavras de homenagem; outrossim, de transmitir os votos que Sua Santidade o Papa, querendo retribuir a gentileza, formula, pelas felicidades pessoais de quantos representava e mencionava e dos seus familiares, com as bênçãos de Deus omnipotente.

Aproveito este ensejo para lhe afirmar protestos de alta consideração.

E. Martínez
(E. Martínez, Subst.)

Il.mo Senhor

Alfonso D. Petraitis

Presidente da Comunidade Lituanica do Brasil

03124 - SÃO PAULO, SP

MŪSŲ ŽINIOS

SUKAKTIS – NE DOVANA

Liepos 3 kun. Pranas Gavėnas, šv. Kazimiero lietuvių asmeninės parapijos klebonas, tyliai paminėjo savo 35 kunigystės metus. Rugsėjo 8-tą, Dievui leidžiant, jam sukaks 45 vienuolinio-salezietiško gyvenimo metai. Tai ne koks jubilėjus ar išorinė šventė, o tik ženklas, kad...senstama.

O kad tatai reikia priminti ne tik jam, o ir visuomenei, nes kunigas – visuomenės arba bendruomenės žmogus, tai irgi aiškus dalykas.

Bet ar tik tam, kad kas nors jam sugiedotų tą tradicinį ir jau nusidėvėjusį "Ilgiausių metų", ar kad kas kitas duotų kokią, taip pat įprastą ir šablonišką, taip pat jau pasenusio pobūdžio, dovanėlę? ...

Ne šventė, sakau, ne gimtadienis ir ne jubilėjus (tai ir "dovanų" nereikia). O jei būtų kalbama apie kokias "dovanas", tai čia kunigas norėtų ne gauti, o pats duoti dovanų – juk jis tiek yra gavęs, ir iš įvairių šaltinių – iš Dievo ir iš žmonių, tad ir norėtų, nors kaip atsidėkoti. Betgi ar ir tai nebus irgi... šabloniška – ir nepatrauklu?

Dovana, apie kurią galvoju, tai kaip tik proga susimąstyti ir nors kiek giliau pažvelgti į tą kiekvienam mūsų – kunigui ir nekunigui – gyvybinės svarbos temą: Kas yra kunigas? Kas jis Bažnyčios, kaip religinės bendrijos, sąrangoje? Kas jis mano tautos istorijoje? Kas tas kunigas mano paties gyvenime? Kokia jo paskirtis? Kamgi jis reikalingas? Ar bent naudingas? Ar jis man reikalingas ir naudingas? ... Ar tokia pat būtų (ir būtų buvusi) Lietuva ir be kunigo – carinės priespaudos, atgautos nepriklausomybės, na, ir šią dieną, komunizmo atneštos "laisvės" metu? Ir tai ne tik Lietuva, o ir Ispanija. Ir pati mūsų, Brazilijos, kolonija – ar ji būtų tokia pat ir be kunigo? O ir pačios Brazilijos istorija, ar būtų tokia pati ir be kunigo? ...

O antra dovana – tai panaši tema, tik pirmosios praplėtimas: o kas tas (kunigas) vienuolis? Žmogus, kuris, nors atrodo, normalus, o neturi žmonos, neturi namų, neturi turto-nuosavybės, neturi pastovaus gyvenimo; dirba kaip visi kiti (o gal kai kada ir daugiau už kitus) ir nieko "neužsidirba"; dirba visą gyvenimą, ir net "pensijon" neišeina; neturi žmonos nei vaikų, o rūpinasi "svetimais" gal net daugiau negu namiškiai... Kodėl jis toks? Kokia to viso prasmė ir reikšmė? Ar jis kam nors reikalingas? Ir ar tokia jo būseną man sako ką nors? ...

Taigi, sakau, proga nors kiek paklausti, pagalvoti, galimai išmąstytom mintim net pasidalinti (Ir ar negalėtų išeiti kad ir kukli brošiūrėlė, kuria būtų galima pasklaidyti net ir "šventei" praėjus?).

Betgi reikalinga ir šiočia tokia ir išviršinė "šventė". Sujungtom jėgom. Ir jungiant jėgas bei išgales. Kad išeitų visuomenės – visų ir visiems – "šventė".

Kada? Kur? Kaip? Kas? ...

VISUOMENĖS ŠVENTĖ

Visuomeninio gyvenimo kalendoriuj jau įsigalėjo pirmiausia MOTINOS DIENA; po jos, teisėtai, atsirado TĖVO DIENA. O kunigas argi nesulauks KUNIGO DIENOS?

Daug kur ji jau švenčiama. Šiomet bandoma ją įvesti ir čia, pas mus, ypač pasinaudojant kun. Pr. Gavėno 35 kunigystės metų sukaktie proga.

Motinos ir Tėvo dienos – daugiau šeimos šventė; ir ji ribojasi mažo šeimos ratelio aplinkoj. Kunigas, aišku, galėtų Kunigo dieną atšvesti ir vienas, ar irgi ribotoj savo mažos bendruomenės aplinkoj.

Tačiau kunigas – visuomenės žmogus; todėl ir tinka platesnio pobūdžio "diena". Juk jis "švenčia" Kunigo dieną ne dėl savęs, o (kaip ir visą savo gyvenimą pašventes), dėl kitų.

Tad, trumpai planuojama:
KUNIGO DIENA IR VISUOMENINĖ ŠVENTĖ:

Kada? – Rugpiūčio (Agosto) 19 dieną, sekmadienį;

Kur? – JUVENTUS klubo patalpose: Juventus koplyčioje pamaldos, o didžiojo salėj (kuri išnomuojama už "dois bi" ir talpina 2.000 asmenų) – visa kita.

Kas kviečiamas? – kiekvienas tautietis ir tautietė, norintis pagerbti save ir kitus; o taip kat ir kitataučiai, nors kiek pažinę šv. Kazimierą bei šv. Kazimiero parapijos kunigus ir gerbiantys lietuvius.

Kas ruošia? – Ruošos komitetas, susidedas iš lietuvių ir vietinių. Jis yra dar tik organizavimosi tarpsnyje. Todėl dar priimami ir bet kokie pasiūlymai – "palpites", kad ir be čekio. Tik reikia dalyvauti pasitarimuose, kurie vyksta antradieniais, 20 val. šv. Kazimiero parapijos patalpose.

ŠALPOS RATELIS

Prie Šalpos Ratelio birželio mėnesį prisidėjo savo įnašu:

Dzidorius Saulytis (mėn.) Cr. 500,00
Lidija Vancevičienė (mėn.) Cr. 5.000,00
Jonas Jakatanvisky (mėn.) Cr. 3.700,00

Aukotojams nuoširdi padėka.

ATA

MŪSŲ MIRUSIEJI

Liepos 11 dieną Hospital de Beneficência Portuguesa, São Caetano do Sul, mirė MARĖ KARAŠAUSKAITĖ JUREVIČIENĖ. Gimusi Seinuose 1904 metais, 1927-tais atvyko Brazilijon. Ištekėjusi už Kazimiero Jurevičiaus, gyveno Carapicuebe. Paskutinius trejus metus daug iškentėjo namie, ir

prieglaudoj, ypač dėl psichinio susilpnėjimo.

Paliko sūnų Bernardą ir dukterį Olgą su anūkais ir proanūkais.

Buvo palaidota Cemiterio das Lagrimas (São Caetano) kapinėse.

7-tos dienos Mišios bus atlaikytos V. Zelinoj, 19 dieną 19,30 val.

MIRŠTANČIOS PASKUTINĖ VALIA

Gal pirmas atvejis, kad kas iš šv. Kazimiero asmeninės lietuvių parapijos ligonių, prieš mirtį atsimintų ir savo parapijos reikalus.

Tokia tai buvo a.a. ONA PLEČKAITYTĖ, gyv. Bom Retire, kuri spėjo iš savo neturto paskirti Cr.50.000 (apie USA \$ 25) savajai parapijai. Čekj, gautą iš velionies giminių, įteikė Ona Rudžiūtė.

Dievas teatlygina a.a. Onutei už jos gerą darbą, dabar jau Amžinybėje, nesibaigiančiu džiaugsmu.

Šv. Kazimiero parapija

LIETUVI.

Ar jau susimokėjai sblidarumo mokestį BLB-nei 1984 metams? Su šiuo įnašu tu paremsi lietuvišką veiklą ir lietuvių išlaikymą šiame krašte ir dar tau bus pasiūstas "PASAULIO LIETUVIS".

Įnašas Cr\$ 5.000,00 metams, kurį galite sumokėti "Mūsų Lietuvos" redakcijoje ar pasiūsti čekj Comunidade Lituano-Brasileira vardu, rua Juatindiba, 28 – CEP. 03124 – São Paulo.

"MŪSŲ LIETUVA"

galite nusipirkti Vila Zelinos laikraščiu kioske, šalia bažnyčios, Av. Zelina.

MŪSŲ ŽINIOS

SĖKMINGAI ATLIKTA MISIJA

Sakoma, kad reikia mokėti pergyventi nesėkmę, o būtina dėkoti Visų Gerybių Davėjui už visą ką turime, žinome ir ką įstengiame padaryti.

Kazimierinių Pamaldų už Lietuvą programacijoje, skautų-esperantininkų atstovai praeitą šeštadienį ir sekmadienį (14-15, VII) atstovavo Lietuvą 20-me Esperantininkų Kongrese, Campinas, SP. Jie ypač puikiai pasirodė metropolinėj katedroj per bendras parapijos ir esperantininkų Mišias, kun. Petro Urbaičio laikytas.

Padėka Dievui už naujai išrinktą Katalikų Sekcijos Esperantininkų Valdybą susidedančią iš 5 asmenų, gyvenančių — 1 São Paulo, 1 Mogi das Cruzes, 2 - Sorokaboje ir vienas — Rio de Janeiro.

Daug kas iš 2.000-čių ar daugiau Mišių dalyvių gal pirmą kartą išgirdo kalbant apie pavergtą Lietuvą ir jos globėją Šv. Kazimierą.

Mūsų atstovai, tautiniais rūbais ir skautiškai apsirengę, nešė Šv. Mišių aukas, be to gražiai Esperanto kalba giedojo "Šventas" (Sankta); "Tėve Mūsų" (Patro nia), o su visais kitais esperantininkais — "Mes norim Dievo" (Ni volas Dion).

Mūsų skautai pagirtini ir už savo obalsio praktiką — "Dievui — Artimui Tėvynei".

Ši kartą — jie turėjo nugalėti nemažai sunkumų, tačiau, pasiaukodami visas kliūtis, su Dievo pagalba, nugalėjo. **Nėra idealizmo be aukos.**

Ypatinga padėka ir pagarba tebūnie psk. Eugenijai Bacevičienei ir jos organizavimo talentui.

Sekančios Kazimierinės Pamaldos už Lietuvą pratomos Atibajoje — su Lituanikoje stovyklaujančių skautų talka — ateinantį sekmadienį liepos 22-trą dieną.

Baigiant, būtina neužmiršti dėkoti Campinas Saleziečiams už globą ir dovanas, ir už Liceu Salesiano direktoriaus surastas 5 šeimas, besivaržančias visapusiškai globoti — nakvydinti, maitinti, visur vėžinti mūsų jaunučius atstovus.

Linkėtina, kad ir kiti mūsų jaunuoliai mokėtų -- reikalui esant — būti dosnūs — Dievo garbei, Artimo ir Tėvynės labui.

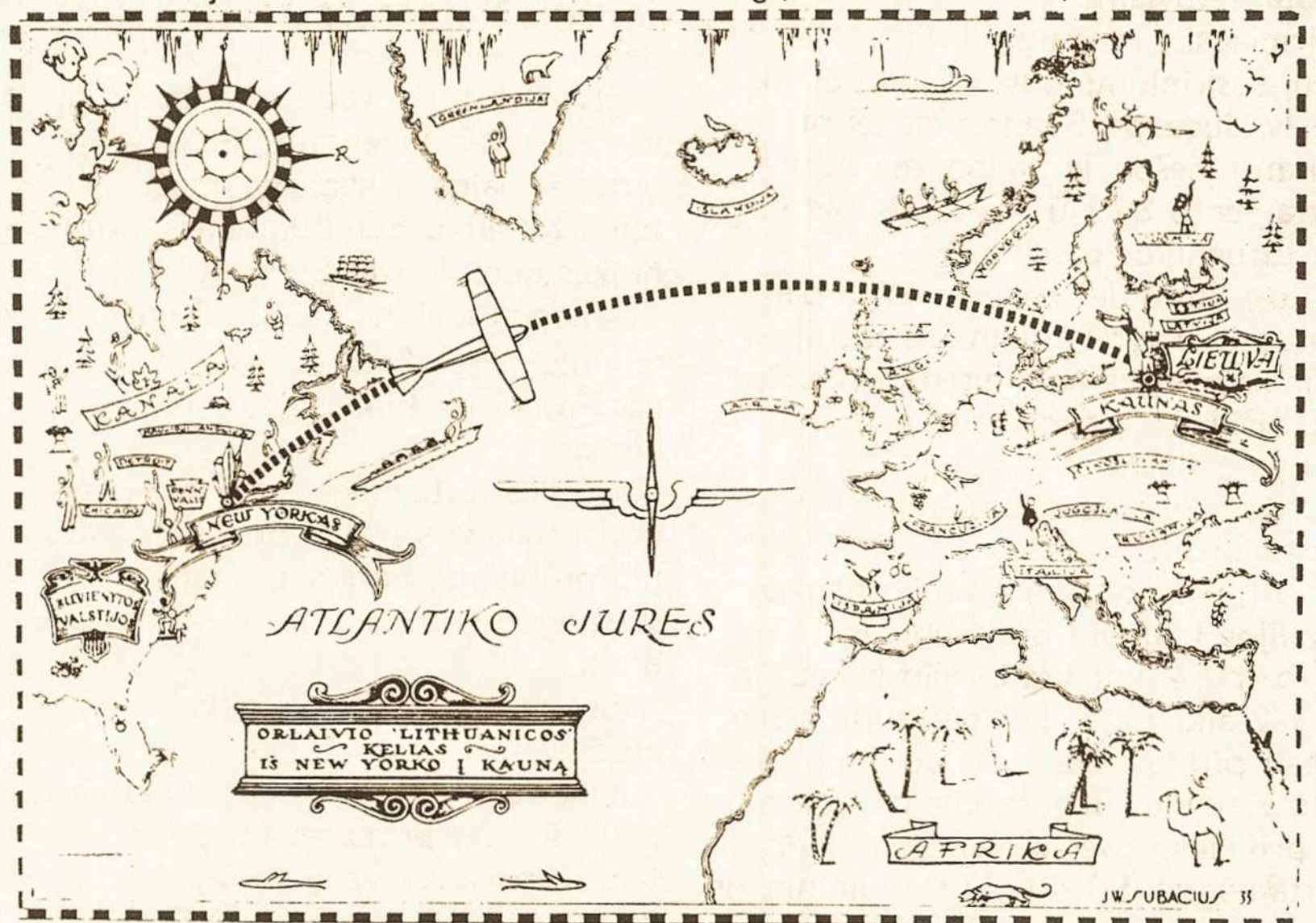
KPU.

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

DARIUS IR GIRĖNAS LITUANIKOJ

Sekmadienį, liepos 15, lietuvių sodyboj Lituanikoj — gražus tautiečių susibūrimas. Jau iš anksto skelbta išvyka sutraukė daugybę žmonių iš jvairių São Paulo didmiesčio vietovių. Vienas autobusas iš Zelinos, kitas iš C. Verdés, ir daugybė mažesnių automašinių.

Jau atvažiavus į Atibaiją jaučiasi visiškai kitokas oras ir matosi kitokia gamta. Gi pačioj Lituanikoj — atrodo Suvalkijos kalvutės, su miškeliais, sruančiu upeliu, aplink japonų tvarkomais ūkiais. O oras — pats veržiasi į plaučių gelmes ir valo iš didmiesčio atsivežtas dujas.

Prie paties svečių namo laisvai plazdena, kartu su Brazilijos vėliava, Lietuvos Trispalvė. Viduj — lietuviška muzika; ant sienų — Dariaus ir Girėno vardai su istoriniais vaizdais.

Atvykus iš S. Paulo kun. Pr. Gavėnui, 11 val. nauja, lietuviška kopolytelė prisipildo maldininkų — senyvesnio amžiaus, jaunų, vaikų. Skamba "Pulkim ant kelių" ir kitos lietuviškos giesmės. Nevisi gieda — yra ir mišrių šeimų, bei tikrų brazilų, su malonumu atvykusių į "lietuvių sodybą". Tad ir celebrantui tenka nemažai leviruotis, stengiantis, kad pamaldos būtų lietuviškos, bet kad ir lietuviškai nesuprantantys neliktų be jokios religinės minties ir krikščio-

ATSIKLAUSIMAS TALKOS REIKALU

Ateinantį sekmadienį (22.VII) mūsų Palangos Skautai bus Lituanikoje.

Tuo pačiu laiku jie ryžtasi praveisti Kazimierinės Pamaldos už Lietuvą Atibajoje. Jie neturi pakankamų susisieki- mo priemonių. Jiems re kalinga patriotiniai nu.iteikusių tautiečių talka.

Prašoma skambinti į Šv. Kazimiero parapiją: Tel. 273-0338.

niško pasiryžimo. Celebrantas primena lietuvių tautos didvyrius Darius ir Girėną, o taip pat ir šių dienų didvyrius, kovotojus, kankinius. Visi jie buvo (ir yra) vedami kokio tai aukštesnio idealo, dėl kurio nebijojo (ir nebijo) net savo gyvybę atiduoti. Mūsų didvyrių prisiminimas — paskatinimas mums neklampoti visą laiką šio materialinio gyvenimo dumble, o kilti į saulę, į erdves, į Kristų.

Po pamaldų — svečių name vaišės: churrasco, su lietuviškais priedais, užsi- gėrimais (nestigo ir lietuviško krupniko), linksma nuotaika. Visur matėsi daug įdėto šeiminių darbo.

Žmonėms prasivėdinus nuostabiai gražioj gamtoj ir vėl grįžus į salę, BLB-nės tarybos pirmininkas, p. Jonas Tatarūnas, pravedė oficialų Dariaus ir Girėno minėjimą ir pagerbė buvusios Imigrantų Olimpiados sportininkus — atletus, jiems įteikdamas atitinkamą diplomą.

Paskui vyko įvairūs lošimai, kurie užsitęsė net iki po 4-tos valandos. Bet, norint nenorint, reikėjo leisti namo, į São Paulo ūkanas.

Diena buvo graži, pavasariška. Tokia pat buvo ir aplinka.

Žmonės išsiskirstė su dėkingumu išvykos rengėjams. Ir su ilgesiu — kada vėl susitiksim?

RENGIAMA IŠVYKA

YRA RENGIAMA SAJUNGOS-ALIANČA IŠVYKA-EKSKURSIJA Į ŠILTUS VANDENIS — CALDAS NOVAS, RUGPIŪČIO (AGOSTO) 13 DIENĄ.

KAS NORI, GALI ĮSIRAŠYTI. TELEF. 92-3309.

MŪSŲ ŽINIOS

LITUANIKOS REIKĀLAI

Pereitam "ML" numeryje, straipsnyje apie šv. Juozapo Lietuvių Bendruomenės susirinkimą, rašoma, kad susirinkime buvo diskutuojama ar leisti svetimtaučiams naudotis Lituhanikos patalpomis ir kad dauguma tos Bendruomenės narių galvoja, kad jomis gali naudotis netik lietuvių kilmės tautiečiai, bet ir brazilai.

Dėlto, daug kas mane klausia, ar Lituhanika jau ne mūsų, kadangi ji buvo įsteigta lietuviams.

Pirmiausia, reikia patikslinti. Kiek žinau, susirinkime buvo diskutuojama apie šv. Juozapo Bendruomenei priklausanti viešbučio naudojimą, tų 4 apartamentų Svečių Namuose bet ne kitų Lituhanikos patalpų.

Tuos, kurie dar nežino, noriu paformuoti kas yra Lituhanikos savininkai ir kaip ji yra administruojama. Kad būtų aiškiau, tą padarysiu klausymo ir atsakymo forma:

1. Kam priklauso Lituhanika?

Lituhanika priklauso:

50% (pusė, kur yra pikniko namas) Brazilijos Lietuvių Bendruomenei; 50% (pusė kur yra Svečių Namai; ir dar 1/2 alkieriaus, kur pastatyta sargo namai, pirkti vėliau) Šv. Juozapo Lietuvių Katalikų Bendruomenei. Jai taip pat priklauso Svečių Namai ir tie 4 apartamentai. 60 sklypų sklupininkams, parduota lietuvių ar mišrių lietuvių šeimoms.

2. Kas išlaiko Lituhaniką?

Lituhaniką išlaiko sklypininkai. Jie moka Cr\$.10.000,00 per mėnesį už kiekvieną sklypą. Tais pinigais buvo įrengta šviesa, vandens kanalizacija, ar teziniai šuliniai, baseinas, pastatyti sargo namai, pasodinti medeliai, mokama darbininkams alga, transporto išlaidos ir kiti visi pagerinimai ir visos kitos išlaidos.

3. Kaip tvarkosi Lituhanikos savininkai?

Lituhanikos savininkai tarp savęs tvarkosi kondominiaus sistemoje, panašiai kaip kolektyvinių pastatų apartamentų savininkai.

Kondominiaus turi registruotus įstatus, kas du metai renka savo valdybą, kuri posėdžiuose nutaria svarbiausius Lituhanikos reikalus, darbus, sklypininkų mėnesinį mokestį ir kitus reikalus. Abi Bendruomenės ir sklypininkai privalo laikytis kondominiaus įstatų.

4. Koks Lituhanikos tikslas?

Kada Lituhanika buvo perkama, jos steigėjai nutarė, kad Lituhanikos tikslas bus jaunimui vasarvietė ir senelių namams. Tą dokumentą 1977 m. kovo

3 d., pasirašė: III Pasaulio Jaunimo Kongreso pirmininkas, kun. Antanas Saulaitis, to laiko Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Algimantas Saldys, BLB-nės Tarybos p-kas, Algirdas Sliesoraitis, Jaunimo Sąjungos pirm. Arnaldas Zizas. Šv. Juozapo Lietuvių Katalikų Bendruomenės pirmininkas kun. Juozas Šeškevičius, to paties kongreso Finansų Komisijos pirmininkas Prel. Pijus Ragažinskas ir Jonas Tatarūnas Finansų Komisijos išdėninkas.

Iki šiol, Lituhanikos valdyba sutarė ir visi reikalai buvo išspręsti be didesnių problemų, nors ir pasitaiko ne tik skirtingų nuomonių bet ir įstatų pažeidimų.

Svarstant Lituhanikos reikalus reikia atsižvelgti:

a) Lituhanika buvo įsteigta lietuviams ir iki šiol tas principas buvo išlaikyta taip, kad visi sklypai buvo parduoti ar perleisti tik lietuvių ar mišrių lietuvių šeimoms;

b) Iki šiol visi svarbesni Lituhanikos reikalai buvo svarstomi kondominiaus valdybos posėdžiuose. Jei taip nebus, niekas negali garantuoti, kad vienos ar kitos Bendruomenės posėdžiuose ateityje pradėsime ir sklypų perleidimą svetimtaučiams. Pagaliau sklypininkai išlaiko Lituhaniką ir jie, per savo atstovų valdyboje turi teisę pasisakyti.

c) Ne tik Lituhanika, bet ir visos vasarvietės, kur jos nebūtų ar Brazilijoje ar Amerikoje, jei yra privatinės, tai jos naudojamos tik jos narių. Eventualiai, nariai turi teisę pasikviesti savo svečius. Kitaip jos yra bizninė, organizuota biznio tikslams.

d) Reikalinga laikytis kondominiaus įstatų. Jie turi galioti ne tik sklypininkams, bet ir abiem Bendruomenėm, nes mes visi su jais sutikom ir juos pasirašėm.

Kolei Lituhanikos valdyba turės tarp savęs bendrą susitarimą ir laikysis įstatų, tikslas bus išlaikyti ir Lituhanika bus mūsų visų, lietuvių.

Jonas Tatarūnas
BLB-nės Tarybos Pirmininkas

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

ALDONA VALAVIČIŪTĖ

Šiai lietuvių spaudos nuolatinei rėmėjai nuoširdžiai dėkoja

ML Redakcija ir Administracija

UŽSIBAIGĖ PIRMAS SEMESTRAS LITUANISTIKOS KURSO

Šio mėn. 7 dieną užsibaigė pirmas semestras lietuvių kalbos ir kultūros kurso — PUC Universitete.

Paskutinius dvi pamokas dėstė mok. Halina Mošinskienė ir Lucija J. Butrimavičienė. Pabaigęs žodį, dėkodamas dėstytojoms, tarė BLB-nės pirm. Jonas Tatarūnas, skatindamas mokinius ir toliau lankyti kursą.

I pirmą (pradininkų) kursą įsirašė 25 alumnai. Išlaikė egzaminus ir perėjo į antrą sekciją 18 mokinių. Kiti 7 neišpildė reikalingo pamokų skaičiaus ir pasiliko tam pačiam kurse. Reikia pažymėti, kad egzaminuose aukščiausią laipsnį gavo prokuroras Dr. Clovis A Vital de Uzeda (ne lietuvis) ir jo žmona, Helena Vaitkevičius de Uzeda.

Antrą kursą baigė 3 mokiniai (įsirašusių buvo 6).

Antras semestras prasidės 18 rugsėjo. Informacijos apie registraciją bus paskelbtos ML-voj.

PAŠALPA LITUANISTIKOS KURSUI

BLB-nės vardu, dėkoju Brazilijos Lietuvių Sąjungos-Aliança valdybai už paskirtą mėnesinę, iki galo metų Cr\$. 100.000,00 pašalpą, skiriamą lietuvių kalbos ir kultūros kursui, PUC Universitete.

Prisidėdama prie šio kurso išlaikymo, Sąjunga-Aliança parodo savo rūpestį lietuviybės išlaikymu mūsų kolonijoje.

Lietuviškas ačiū.

Jonas Tatarūnas

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės
Pirm-ko Pavaduotojas

IŠVYKSTA ML REDAKTORIUS

Keliom dienom išvyksta į Venezuelą, į VII Pietų Amerikos Lietuvių Kongresą, kun. Pr. Gavėnas, ML-vą redaguos ir ves jau įgudę redakcijos kolektyvo nariai, Alfonsas Kublickas (telefon. 457-6479) ir Jonas Tatarūnas (telefon. 63.7344). Ir visi kiti, skaitytojai ir korespondentai yra prašomi dar uoliau bendradarbiauti su šiuo vieninteliu mūsų laikraščiu ir jį palaikyti.